

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:
Széchenyi-utca,
(csizmadiaszin alatt.)

Névtelenül beküldött és bérmentetlen
levelek nem fogadtatnak el.

Nyilttéri czikkok garmond sora
után 30 kr. fizetendő.

SZOLNOK-DOBOKA

TARSADALMI, KÖZGAZDASZATI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
SZOLNOK-DOBOKAMEGYE ÉS A MEGYEI GAZDASÁGI EGYLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Évnyegyre 1 frt 50 kr
Községeknek, egészévre előfizetve
5 forint.

HIRDETÉSI DÍJAK:

egy 20 négyzetű cm. tért elfoglaló egysegi
hirdetés díja 50 kr. Bélyegilleték minden
beigatásnál 30 kr.

Megjelenik minden vasárnap.

Márczius 15.

A nemzet, mely önalkotta létjogát ismeri és tettejét érzi, sohasem késik a nagy napok emlékeit megünnepelni.

Nincs hazánk történelmében fényesebb lap, mint a melyen 1848, márczius 15. megírva van.

A szabadság, egyenlőség, testvériség dicső hajnala derült fel e napon, mert a nemzet kimondotta, hogy a hármass jelige nemcsak szép eszménye, de természetszerű követelménye is, mely hogy megvalósuljon, kész érte vérét ontani. A talaj elő volt készítve, az elemek megérték.

Hazánk egén borus fellegek himbálóztak, s az aggodalmak sötét útjain a nagy államférfiak triászja adta meg az irányt.

Magasztos jellemek és a nemzet elsőrangú publicistái ismertették az eszméket, melyek egy modern állam alapját képezik és a melyek tovább fejlesztetvén az ezredéves honalkotásnak szükségszerű követelményi leendnek.

Az ősök dicső tettéről zengett a költő lantja és a hazaszeretet szózata, mely a legnagyobb költő ajkáról zengett, bejárta a két magyar haza bérceit, völgyeit, be az arany kalással ékes rónaságot. A honszeretet tüze beragyogta a nemzet szívét, a lelkesedés lángja óriási bátorságot adott, s a karokba aczélerőt öntött.

S nem tekintve a vészthozó vihar tombolását, csupán a haza és szabadság szent eszméjét tartva szem előtt megalkotta a modern magyar állam alapját és mivel olyat, a mi a vén Európát ámulatba ejtette.

A nemzet, mely ezer év viharai közt is

oly erősen állott, miként csapkodó hullámok közt a szirt; mely magának hont alapított és abban a szabadságért annyit küzdött, méltán ünnepli negyven év múlva is e dicső napot.

Ez adta vissza hatalmát, hogy törvény szerint ítéljen önmaga fölött. Romba döntötte a korlátokat, mely ur és jobbágy között fennállott, szabadság és egyenlőség lett a jelszó testvériesen vallás és fajkülönség nélkül.

A nemzet kibékült fejével, ki ellenségeivel, s a nagy tettek között dicsőséget s alkotmányt szerzett magának és más nemzeteknek. Kivivta a sajtó szabadságát, ez által megnyitak a közlekedés útjai, mely mivel nemzetekkel érintkezésbe hozta.

De méltó emlékét áldjuk azoknak a nagy férfiaknak, kik mint korszakot alkotó egyéniségek a társadalom újjászületését előkészítették. Azoknak az emlékét, kiknek szabadságvágyát a haza neve aranyozta be, kik mintegy varázsütésre tömörülve, mindnyáján hősök, csodákat miveltek.

Az ország minden részéből érkeznek a tudósítások, melyek szerint a nagy nap emlékét mindenütt kegyelettel és lelkesedéssel ünnepelték meg.

Városunk és megyénk, mely a hazafias lelkesedés zászlóját mindig magasan lobogtatta, lélekemelő ünnepélyek színhelye volt. Első sorban a polgári iskola tanítói kara érdemli a felemlítést, mely tanítványaival csinos ünnepélyt rendezett; hazafias költemények elszavalása, felolvasás és ének gyönyörködtet a szép számu hallgatóságot. A deési dalkör ma tartja meg dalestélyét, melyet szintén a nagy nap emlékeztetének szentelt. Azok, kik a megdicsőült elődök iránt hálás kegyelettel viseltetnek, kiket a magasztos ügy eszméi lelkesítenek, azok nem törpe utódok. Bennök a nemzet élni fog, élni

fog sokáig, addig, míg a hazaszeretet melege élteti.
V.—

1848 márczius 15-ikének megünneplése a polgári iskolában.

A Deési Polgári iskola Önképzőköre f. hó 15-én — a magyar történelemben mindig ki-magasló s ma már csaknem általánosan nemzeti ünnepélyé lett 48 márczius 15-ikének emlékére — mondhatni fényes ünnepet rendezett. Délután 3 órakor vette kezdetét az ünnepély a polgári iskola nagytermében, mely alkalmi hazafias képekkel, lobogók- s fenyő-galyakkal oly díszesen fel volt pompázva, minőben ritkán van szerencsénk gyönyörködhetni. A hymnus elhangzása után a legválogatottabb hazafias versek elszavallása felett örömnünknek még kifejezést sem adhattunk, midőn ujabbnál-ujabb hangon s a változatokban gazdag műsor rendjén részben az egyes működő tagok saját készítményű beszédekkel leptek meg. A szavallatok színét, zamatosságát emelte közbe-közbe előadott zenés népdalok s opera-részlet, melyet Gerstmann Ödön zenetanár gondonkázásával tett még élvezetesebbé. Olyan volt ez ünnepély mint egy szép vizsga, melyben a tanuló ifjúságnak hamisíthatatlan honszerelme aranyszemekként csillámlottak elő.

A hoszu tárgysorozat, — melyet Kádár József az önképzőkör buzgó vezetője — nagy tapintattal és műérzékkel állított egybe, nem hogy kimerítette volna a zord idő daczára zsufolásig megtöltött terem hallgatóinak figyelmét, sőt még emelte, tetézte azt. Minden egyes darab elvégzése után nyilvánította, nem a szokásos, hanem a valóban kiérdemelt megelégedését. Bennünk, a kik a márcziusi nagy eseményeknek szemtanúi lehettünk, felujult a multak emléke, s meggyőződöttünk arról, hogy a fiatalságban ma is úgy lángol a honszerelme melege, mint akkor. Ezen eszmének adott kifejezést az ünnepély végezte után az ott megjelent iskolaszéki alelnök: Kovács Samu, kiaz if

A „SZOLNOK-DOBOKA” tárczája.

Visszaemlékezések.

1848. — O'Connel és pater Mathew. — Politikai szemle. — Az új főispán. — Február 24. — Lamartin, a francia köztársaság elnöke. — A párisi események hatása. — A deési tüntetés.

XXX. — 1848: nagy jelentőségű évszámot mondtunk ki, melynek napjait az események láng- és vér-betűkkel irták be a történelem nagy könyvébe!...

És e nagy korszak bekövetkezésének első nyomait jelzik a megelőzőtt évek mozgalmi, s mindenfelé észlelhető volt a lelkekben azon felgyült szellem-gyűanyag, mely az első szikrából lánggra volt kapandó.

Még az öreg Albionban is, — mely ős-alkotmánya rendületlen alapján a világ uralmát tartá jobbában, — érezték azon izgalmaknak hatását, melyek a békétlenkedő Irland elnyomatásán kelt panaszkokban nyilatkoztak.

O'Connel, a „zöld sziget” e lelkes fia ada ennek kifejezést, körúrtjában emelé fel szavát, sürgetvén az anya-országtól elszakadást — repeal-t — oly alkalmi beszédekben, melyek a népszónoklatnak utolérhetetlen, remek alkotásai.

Mellette — honfitársainak erkölcsi erejét megóvándó, — Mathew atya, ez igénytelen szerzetes, a mértékletességi egyletek alakítása által, a testet, lelket satnyító szesz italokról lemondásra kötelezte honfitársait.

A nagy, de darabokra tört Németország északi részén — a reál-tudományok mellett, — az éber

szellemeket a bölcsészet különböző rendszerei felletti szoharcz tartotta éberségben. — A Rajna mentén, a volt szerzetes: Ronge János népszerű szónoklataival indita mozgalmat egy német katolika egyház alakításra; déli részen a Helvétia és Francia-országból jövő szabad eszmék és azoknak bajnokai által előidézett mozgalmak uralták a közvéleményt. A Pirinei félszigeten, az Olaszföldön mind, mind újabb mozgalmak merültek fel.

De a közélet mozgalmi legnagyobb hullámokat vetének fel Francia-országban s ennek fővárosában: Párisban, melyről mondva lett, hogy az földrésünk „szíve”. Polgár- királya, a kor igényeit tekintetbe venni nem akaró kormánya befolyása alatt állott, mellyel szemben a szabadelvűek — czéljuk érdekében és polgártársaik megnyerése tekintetéből, — úgynevezett „politikai vacsorák”-at rendeztek, hol népszerű előadásokat tartottak korunk legnagyobb szónokai: Ledru Rollin, Louis Blánk és mások, melyek mind népesebbek, mind követelőbbek és kihívóbbak kezdtek lenni, mindenki érezte, hogy valami váratlan fog bekövetkezni...

De minek észleljük a távoiban a nagyvilág eseményeit, midőn megyénkben is a beállott új-év igen fontos eseményt hozza, midőn a megüresedett főispáni hivatalra Kozma Imre lett kinevezve, ki a királyi-táblai ülnökséget a főispáni székkal cserélte fel. Az uralkodó közhangulat nagy örömmel fogadta őt, s tömörült pártja nagy és élénk készlődést tett tüntető fogadására. Ezek közt következett be a fényes beiktatás, melyre következett a gazdag főispáni ebéd. Künt a szabadban — ősi szokás szerint — széles jókedvvel mulatott a köznemesség. A benn felterített asztal mellett a karok és rendek nagy számmal vettek részt, melyre

lelkészek, tanítók egyaránt hivatalosok voltak; mi elmaradásunkal tettük a párt állás-foglalásának első lépését.

Még füstölögtek a népkonyhák üszkei, még mintegy érezhető volt az izletes ételek elszállott szaga, s a megyeház mellékszobáiban, folyosóin láthatók voltak a felterített eszközök egyes részei, midőn — mint villám, — sújtva jött a hír, hogy Párisban a kormány által, a munkásoknak rendezett politikai vacsorák be lettek tiltva, s azt fegyverrel akarva szétűzni, a nép a katonasággal szembe szállt... vér folyt... És február 24-én a táviradák villany szárnyakon hirdették, hogy Francia-ország k ö z t á r s a s á g á lett, élén Lamartine, a nagy költő áll, s jelszava: s z a b a d s á g, e g y e n l ő s é g s t e s t v é r i s é g.

E nagy horderejű esemény megrázta az egész vén Európát, s annak első hatása alatt a magát tájékozni nem tudó s csökönyös kormányoknak mintegy szemök előtt tért foglaltak a nagy koreszmék hivei...

És mint a zúgó tenger hullámai terjedő gyűrűivel a távol partot is érinti, aként e nagy esemény Pozsonyt, Pestet és Kolozsvárt fölveré... Hozzánk is eljutott, minket is mintegy fölvert.

Márczius 19-én, a kora tavasznak egy kelles alkonya felé, midőn rendes foglalatosságaink végeztével üdelést keresve a kaszinó helyiségbe felvezető ajtó felhez valánk támaszkodva, a megyeház felől sebes léptekkel jött Torma István és szakadozott hangon adta elő a történtekről Kolozsvárról jött híreket. Önként merült fel erre a kérdés, hol kezdjük?...

E párbeszédre érkezett kiseddóvó Turbucz Ferencz, majd orvos Feuregger Károly, s a mind-

jusághoz intézett meleg hangu, szivigható beszédében fejtegette ez ünnepély megtartásának fontosságát s az ifjuságra s a nagy közönségre kiható nagy horderejét. Lelkesítő beszédében köszönetet szavaz az intézet lelkes tanárainak s hiszi, hogy ha az intézet, mely a tudomány s erkölcsös nevelésen kívül hazaszeretetet is, ily mértékben ápolja: derékul megfelel feladatának. A jelenvolt közönség lelkes éljenekben adott kifejezést tetszésének. Mint halljuk önkéntes adományokból az önképzőkör részére 17 forint gyűlt össze. Hol a szép így van párosulva a hasznossal mint itt, ott örömmel áldozhatunk filléreinkkel, mert dúsán meghozza gyümölcsét. **Egy hallgató.**

Színház.

A nemzeti színház, mely febr. 1. óta jobb napokra várt, újra megnépesült; azok a mythologia alakok, melyek unalmasan bóbiskoltak oda benn, újra figyelő állást vettek.

Polgár Károly szintársulata f. hó 12-én vonult be; kedvező előjelek után, mert marosvásárhelyi szereplése alatt a közönség pártolta, a sajtó támogatta.

Bemutató előadása: „Rip van Winkle“ Planquette szép zenéjű operetteje volt. A czim-szerepet Várady Jóska énekelte, és szép baritonjával, melyet semmi indispositio nem zavart, a legkedvezőbb fogadtatásban részesült. Liszbeth szerepében Deményné lépett fel, megjelenése correct, kellemes szopránja a felső registerekben erőteljes csengésű és jól lévén iskolázva, azzal biztosan intónál. A regedalt, keringőjét, legkivált a levél áriáját sűrű tapsokkal tüntették ki. Batosi Endrét (Hudson kapitány), városunk szülöttjét, nem szerepeért említjük meg, hanem azért, mert ismerve tehetségét, látjuk, hogy jó ösvényen halad.

A kiállítás kevésbé volt fényes, ének és zenekar szabatosan működött.

Márczius 13-án Lukácsi „Zsidó kortes“-e került színre. A darab hatásos jelenetei inkább a szalonban folynak le, van benne kevés drámai elem és sok mullattató epizod. A grófot Vihari, Grünsteint Polgár adta ügyes alakítással; de a coupléekből kevesebbel is beérjük. Bodor Etel (Hajnal Rózsi) helyre menyecske volt, csinosan előadott dalait megújrazták; a többi szereplő is jól működött közre. („a mint hogy igaz is.“)

Márczius 15-én (a nagy nap emlékére?) „Fatynieza“ adatott.

A darab mulatságos historiáját közönségünk jól ismeri. Deményné (Lyvia), Várady (Kancsukoff), Bodor Etel (Vladimir), Lomniczi (reporter) voltak a főbb alakok; az áriák úgy az egyesek,

inkább élénk lett tanakodás alatt, mind nagyobb, mind nyugtalanabb lett a felgyűlt tömeg, s ezek közt lett elhatározva, a város főhadnagyát: Vajda Pált szállásán rögtön fölkeresve megkérni, hogy másnap hívjon össze közgyűlést a jött fontos hírek érdekében. A lesiető polgárok száma útközben nagy számra nőtte ki magát, melynek szónoka: Torma István, rövid, de velős szavakban adta elő jövetelük célját, melyre a meglepett és szűkkörű felfogású főhadnagy egyszerűen, nem minden durvaság nélkül útasítá a megjelenteket, melyre a heves véralkatu Feuregger Károly a tömegből kiválva, nem kevésbé símább modorban útasítá vissza e kiutasítást, melyről mondják, hogy némi tettelegességgel is volt kísérve, mire az emberekkel telt utcáról az ablakon bedobott kő által talált nagy tükör darabokra tört és esőrtetve hullott a padozatra...

A felizgatott tömeg zajosan távozott, s útközben hangzott fel: „Keressük fel a város főszónokát, menjünk Róth Pálhoz“, ki már szelét véve a történeteknek, különben sem lévén olyan ember, ki törésre szerette volna vinni a dolgokat. A házában megjelenteknek kívánságukra készséggel jelenté ki, hogy a következő napra — a fontos napi esemény következtében — egybe fogja hívni az universitást (ösgyűlés), melyre a fölhangzott lelkes éljenek közt távozva oszla szét a megnyugtató közönség.

De már ekkor az alkony lassu kezével felvonta volt az est sötét fátyolát, s az ég boltívén kigyúlt csillagok — mintegy fölviannyozva a nagy nap örömen, — tündéres fénnel sugároztak le reánk!!

valamint az ensemblekban a zenekarral összhangzottak. Helyén volt Isset pasa is (Vihari), bár öltözeke kevésbé volt török főuri, (Egy kissé felüditeni és felfrissíteni, az nem volna rossz!)

Márczius 16-án — premiére gyanánt — „Georgette“ Sardou frappans színműve került színre. Ez a társalgási dráma a múlt nyáron került először színre a párisi Vaudevilleben, nem nagy hatással; Budapesten a közönség hidegen fogadta, épen úgy Kolozsvárt is. Nem egyéb, mint egy bukott nő drámája s nagyon hasonló Sardou „Odette“-jéhez. A különbség csak annyi, hogy ebben a bunós nő, kit férje elutasít, feláldozza magát leányáért; „Georgette“-ben a leány áldozza fel szerelmét anyjáért, ki egykor dalával és szerelmével mint Zsozsott Marseille és Lyon ifjuságát majd nem megbabonázta. Egy gentleman, ki anyja szavára inkább hajt, csak úgy veheti nőül Paulát, ha anyjától végleg megválk. Paula szerelmét feláldozza s anyját — kimégis csak anya — boldogítja, talán barátnőjét Ámorát is ki vetélytársa lévén, elvesztett szerelme tudatában majdnem kolostorba megy.

A cselekményben nincs költői emelkedettség, nincs lélektani indokolás. A fiatalok csak annyira szeretik egymást, hogy a mint a helyzet kívánja, egymásnak hátat fordítanak. Van két szép jelenete: midőn Paula (Polgár Fáni) születése titkát megtudja és Ámora (Tordai Mariska) Gont-rán iránti szerelmét kedves naivsággal bevallja. A darab hosszára nyulik, a cselekmény három felvonáson keresztül lassan hömpölyög, mint a sivatag folyója bizonytalan mederben; néha örvény fenyegeti a sajkát, de az evező hősnő mindent kikerül. Bágyoni (De Chabreuil gróf) és Szentesi Ilona (Georgette) a lehető megtették a darab érdekében, de hatás nélkül. Utóbbi szép színpadi alak, de kifejezése és hangja nem állottak összhangban azzal, a minek a lélekben végbemenni kellett. Az előadások eddigelő telt ház előtt folytak le.

Videkieknek kijut az a szerencse, hogy a mit mások már régen láttak és hallottak, azt csak későn kapják meg. Így volt a „Czigánybáró“-val is. Meséjét, dalait részben már régen ismerik, de mi csak akkor veszünk róla hivatalos tudomást, mikor a mi színházunkban adják. Ez meg is történt f. hó 17-én. Az egész dolog Barinkai Sándor, temesmegyei ősmagyar család sarja körül fordul meg. Száműzetéséből kerülve haza, megkéri a gazdag Zsupán Todor leányát, ki oda is igéri, de leányának legalább is báró kell. Barinkai megszereti Szaffit, a szép czigányleányt és czigány-vajdává lesz. Később háboruba toborzák a legényeket; Barinkai is elmegy és nagy diadallal visszatérve, hőstetteiért elkobzott birtokait és báróságot kap, tehát most igazi báró. A szép Szaffit újra megtalálja és nőül veszi, a kiről már előbb kitűnt, hogy nem czigány leány, hanem leánya" az utolsó török pasának, ki egykor a bánságban parancsnokolt. Jóka regényes művét Schnitzer dolgozta át és abból pompás operette szöveget alkotott. A darabban sok mulatságos jelenet és csoportozat van, sok a látványosság. De mindezeket érvényre emeli Strausz zenéje, mely könnyedségénél fogva a tökéletes bécsi vér keringése, közbe-közbe sok magyar motívummal; van benne sok szép és megkapó részlet, kellemesen csengő keringők, egyesek, trio és quartettekben. A darabnak nagy előnye, hogy magyar tárgy és nincs benne frivolitás, s tán épen ezért az ismert operettek közt a legmulattatóbb. — Eltekintve némely nem épen lényeges hibáktól, a darab kerekded előadásban folyt le, a zsúfolt ház az egyes részleteket, valamint a toborzót és a magyar indulót élénken megtapsolta. Az előadást 18. és 19-én ismételték. —V.

SZAMOSMENTE, 1887. márczius 11.

Egy kissé későn, de jobb későn — mint soha, ezt tartja a példabeszéd. Ezzel tartok én is. Még nem késtem el tudósítással, mert van még imitt-amott egy kis hó, melyet segítségül hívjak s vele takarjam — vagy mossam el a lefolyt szamosmenti bőjt és farsangi multságokat, vagyis azoknak néhol tán felcsillanó emlékeit. Két multságunkról szól a mi krónikánk. Az első a kaczkói intelligens családok adták egymásnak és jó ismerőseiknek egy rögtönzött formá házi bálban, melyet megelőzőtt Kisfaludi Károly „Az áltudósok“ című szindarajának előadása. A sikerült előadásban műkedvelőink legjobbjai vettek részt: Ber

de Sándorné, Rác Anna k. a. Szöllősy Ida k. a. nők és Bodor B. Székely Gy. Bodor Zoltán és Veres Sándor urak. Rác Anna kiasszonynak kedves énekeit nem is kell dicsérni, mindenki tudja, hogy anélkül is gyönyörködtetők. A jövő műkedvelői, előadásaink szép reményei pedig Bodor Paulin és Ilona kellemes szavallatukkal mutatták meg, hogy a nagy közönség a régiék visszavonultával is alkalmas szereplőkre fog találni. A bál maga a falra kivet „egyszerűség s kedélyesség“ jelszóhoz híven folyt le reggeli 4 óráig, melyben részt vettek: a Bárány és Anka nővérek, Boros Róza, Fadgyas Ilona (Deésről), Móricz Erzsi (Ilonda), Rác Anna, Szöllősy Ida, Sequens Ida, Bodor Paulina és Ilona (Kaczkóról) Balog Károlina és Ilona (Szelecskéről), a Gelner nővérek (Tökepataka), Pap Paulina (Csatán).

Az első négyest 18 pár tánczolta. Kétszer annyi volt a bál bevétele pénzben, négyszer annyi foknyi a vidám kedélyesség, mely folyton fűszerül szolgált. Nagyobb igényekkel lépett fel Ilonda; de annál kétesebb remények között, mert a bőjtre hagyta vigadása napját. Dehát a reménytelenségben is van öröm és jó, mi jelen esetben abból állott, hogy kellemesen csalódtunk. A bál az új állami iskola szép nagy termében rendeztetett, melyet az ilondai gyógyszerész ur időt és fáradságot nem kimélve igazán tündériesen ékesített fel a mi viszonyainkhoz képest. Ugy is kellett, mert a terem felszentelése volt; de meg inkább kellett azért hogy sok földi tündér lejtette falai közt a vidámságra gyújtó tánczokat. Simó Juliska, Ujfalvi Póli, Jaquey Eliz, Rác Anna, Móricz Erzsi. Szöllősy Ida, a Bodor nővérek, Vajda nővérek tették vonzóvá az estét; igen nagy érdeme van azonban a fiatal asszonyoknak is, mint Bardocz Sándorné, Méder Józsefné, Bodó Sándorné, Veress Imréné, Székely Gyuláné, Kászony Istvánné, kik még leány módra kijárták a csárdást, míg Rác Istvánné, Móricz Sandorné, Furkovics Mihályné, László Józsefné stb. urasszonyok kellemes jelenlétükkel emelték a bál jelentőségét. A hajnal világa már az égen volt, mikor elhangzott az utolsó zenedarab s véget ért ez ilondai utolsó téli bál, melynek tiszta jövedelme 40 frt körül jár. Ezzel én is befejeztem a lefolyt télről minden feljegyezni valómat. Többet — ha a világ-harczokból vissza jövök — jövendőben. K. I. I.

Nyilvános számadás.

A „Deési Iparosifjak Önképzőköre“ pénztára javára, 1887. február hó 19-én rendezett kör-estély összes bevétele volt 164 frt 10 kr.; kiadás 57 frt 90 kr. — Felülfizettek: Szentmáriay Lajos 1 frt 20 kr., Clemens Albert 20 kr., Hatfaludi József 1 frt, Keresztes Imre 60 kr.; Reisch Elek 40 kr., Róth Pálné 20 kr.; Pásztor Ferencz 20 kr., Szabó Lajos 20 kr., Bauer Lajos 20 kr., Némethi Béla 20 kr., Pfeiffer János 1 frt 40 kr., Sequens József 40 kr., Balássy Károly 20 kr., Kemf Iván 40 kr., Dombora András 20 kr., Gerecze Pál 80 kr., Demeter Béla 1 frt, Angyalosi József 50 kr., Nagy Albertné 60 kr., Székely József 20 kr., Sz. Szabó Lajos 1 frt, Demeter Dezső 20 kr., Bocsáneci Feri 20 kr., Róth Károly 1 frt 20 kr., Szorger Ferencz 20 kr., Bokros Andor 10 kr., Márkovics Antal 20 kr., Gábré János 20 kr., Péchy Mór 1 frt 20 kr., N. N. 20 kr., Szarvadi Pál 1 frt 60 kr., Harmathi Ödön 20 kr., Rutka Adolf 1 frt 40 kr., Pap Jenő 40 kr., Mérey Tivadar 20 kr., Menzel Lajos 40 kr., Décei Samu 40 kr., G. L. 20 kr., Szántó Márton 2 frt 40 kr., Gláveczky Károly 20 kr., Páskuly Gusztáv 20 kr., Léner József 20 kr., Pap Ferencz 20 kr., Tóth Gyula 20 kr. Összesen: 23 frt 10 kr. — Jegyeiket kiváltották: Göczi Károly 2 frt, Seres Samu 1 frt, Rác Anna, k. a. 1 frt 20 kr., Szénási István 1 frt, Szilágyi Géza 80 kr., Budai Elek 80 kr. — Elő- és utólagosan beküldtek: Gr. Kornis Viktor 2 frt, Pap Ernő 1 frt, Wasserstrom Adolf 2 frt, Zajos Kálmán 1 frt, Kállai Miklós 1 frt, Reissig Adolf 80 kr., Bakó Ignác 50 kr., Kovács Samu 1 frt, Krémer Samuel 2 frt. Összesen 11 frt. — Mindazok, kik e kezdő egylet javára rendezett multság erkölcsi és anyagi sikerének munkásai voltak, fogadják a rendezőség hálás köszönetét! — Budai Elek r. b. elnök.

VEGYESEK.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter a szamosújvári kir. közjegyzői állásra Schilling Ottó ügyvédet nevezte ki.

— **Andrásffy Gyula** tábornok, a 75-ik honvéd gyalog-dandár parancsnoka, e hó 14-én megvizsgálta a helyben állomásozó honvédséget s az elért eredmény felett megelégedését nyilvánította ki.

— **Márczius 15-dike** megünneplése már évek óta nem volt oly általános, mint most. Csak a természet tért el a programtól: nem a hires „márcziusi szellő” lengedezett, hanem java tél uralkodott, hó borította a háztetőket. Az ünnepélyek a télies keretben is a régi bensőséggel folytak le, a „Talpra magyar!” nem vesztí hatását, ha netalán a zuzmarás észak irányában is „hí a haza.”

— **Időjárásunk** téliesre fordult, a mennyiben a lejárt hét első napjaiban nagy havazás volt, mely egy pár napig is alig tarthatá magát, de a bekövetkezett látogulás útjainkat s így a közlekedést nemcsak megnehezíté, hanem az olvadás és nagy esőzés következtében mindkét Szamos annyira megáradt, hogy a határt elborította. S ennek volt tulajdonítható, hogy a közelebbi hetivásár nagyon gyéren volt látogatva, de még feltűnőbb volt, hogy a gabnavásárlók egészen kimaradtak, mert a béke-hírekre a nagyobb gabonapiaczokon az áruknak leesése következett be. De mindezek mellett piacunkon a zabot kivéve a buza és kukoricza árakat megtartották.

— **A deési ev. ref. egyházmegye** folyó év ápril 5-én d. e. 9 órakor a szokott helyen tartja meg rendes tavaszi közgyűlését, melyre a világi képviselők és a lelkészi kar meghívatik.

— **A deési ev. ref. templom kerítése** déli oldalának — mely a Bástá dulasai után a mult század közepe táján emeltetett, — lebontása megkezdett, hogy ott a már keleti részen elkészült kőrácsos fal folytatólagosan építessek.

— **A „Deési Dalkör”** 1887. márczius hó 20-án (vasárnap) Deésen, a főtéren fekvő régi kaszinó helyiségében alapító és pártoló tagjai részére táncszal egybekötött dalestélyt rendez a következő műsorral: 1. „Sohajtás.” Hubai Jenőtől. 2. „Meguntam az életem.” Népdalcsokor. Lányi Ernőtől. 3. „Szavallat.” Özv. báró Horvát Sámuelné Önagysága által. 4. Csatadal. Gerstmann Ödön egyleti karnagy vezetése mellett éneklí a „Deési Dalkör.” — Belépti díj személyenként 80 kr. — Jegyek előre válthatók: egyleti pénztárnok T. Eperjesy István ur üzletében. — Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. — Kezdeté este 8 órakor.

— **Az „Ördög pirulái”-ből** — mely Budapestén oly nagy sikert aratott — megkezdődtek a színpadi próbák. A főszerepek Polgár Fáni, Tordai Mariska, Bodor Etel, Kisfaludiné, Polgár Károly, Vihari, Lomniczi, Gireth és Szilasi kezeiben vannak. A gépezetek és a színpad átalakítási munkálatait városunk legjelesebb műlakatosai és asztalosai végzik. A szintársulati igazgatóság — ha az előkészületek megengedik — még e hét végén színrehozza e mind látványosság, mind zene, mind pedig egészséges humor tekintetében páratlanul álló bohóságot. A kiállítás — mind szakértők mondják, — roppant költségbe került s a sikert elmaradhatatlannak tartják.

— **A tordai állami bika-nevelő-telap** faiskolájában mindenféle fajú gyümölcs-, ojtvány- és akácza eladó. Darabja 30—40 kr. Árjegyzék betekinthező gazd. egyletünk titkári hivatalánál, a hol 5 mm. eladó aranykamentes vörös lóher mintája is megtekinthező, melynek ára 20 kilóig 55 kr., husz kilón felül 50 krajczár kilónként. — Figyelmeztetjük egyszersmind méhészettel foglalkozó gazdáinkat, miszerint méh-kaptár szükségletüket ugyancsak az egyleti titkári hivatalnál jegyeztessék elő, mert együttes megrendelésnél a szállítás költsége jelentékenyen kevesebb. Besztercei fegyházban készült 1 drb egyes oldalu méh-kaptár ára 1 frt 50 kr., kettős oldalú pedig (2 fal közötti tér forgáccsal van kitömve) darabonként 2 frt, melyhez még az ideszállítás költségei is felszámíttatnak. A gazdasági egylet irodáján pedig 94 kilónyi, az egyleti kertben termett oberndorfi répa mag eladó.

— **Lótenyésztőink figyelmébe.** Multszámunkban a fedeztetési állomásokról közölt hírünk téves információn alapulván, azt következőleg igazítjuk ki: fedeztetési állomás van Deésen 7, Kékesen 2, Nagy-Iklódon 3, Bethlenben 2, Sajószentandráson 2 és Magyar-Láposon 3 apaménnel.

— **A borsodmegyei gazdasági egylet titkára** gazdasági egyletünk által haricska mag után tudakozódik, miután azzal próbatermelést akarnak megkísérteni, a kik ezen maggal rendelkeznek, forduljanak gazdasági egyletünk titkárához.

— **Akadékoskodó gör. kath. pap.** A fennálló törvények és szabályok értelmében kötelesek a lelkészek a községi előjáróságok által kórházi ügyekben kiállított illetőségi és vagyoni vagy szegénységi bizonyítványokat hivatalból (díjtalanul) láttamozni és hivatalos pecsétjükkel ellátni. A nagy-iklói gör. kath. pap ezen kötelezettsége teljesítését a közügy és az államkincstár rovására rendszeresen megtagadja. Ajánljuk az illetékes püspökség figyelmébe, s hisszük, hogy a hazafias szellemű főpap alárendeltjét törvénytiszteletre fogja utasítani.

— **A kisbirtokosok orsz. földhitelintézete** Bittó István elnöklete alati tartotta meg 7-dik közgyűlését. Az igazgatóság jelentése szerint az intézet tavaly megkezdte az 5%-os kamatozású záloglevelek kibocsátását is, mi által a magyar kisbirtokosság az eddiginél jutányosabban jut kölcsönökhöz, a mennyiben a törlesztési járadék is csökkent. A rossz gazdasági viszonyok dacára az adósok kielégítőleg fizették járandóságait. A tiszta nyereség 130,002 frt 26 kr., melyből 5%-ot fizetnek osztalékul.

— **A szentpétervári hivatalos lap** a csár ellen tervezett merényletről ezeket jelenti: Márcz. 13-án délelőtt a Newski-Prospecten három egyetemi hallgatót fogtak el, kiknél robbanó lövegeket találtak. Az elfogottak kijelentették, hogy egy titkos szövetség tagjai. A tőlük elvett lövegek dynamittal és strychninnel telített ólomgolyókkal voltak megtöltve.

— **A hirlapok betürenegetegében,** egy-egy távirat bokrában, az árfolyamok jegyzékének utvezetőjében már-már békegalambok turbékolása halatszik. Arany- és papíráradékok pár nap óta kapaszkodnak följebb s ezt a mai világ olyan időjósának tekinti, mint falusiak az üvegbe zárt leveli békát, mely mennél magasabbra ül a maga lajtorjáján: annál jobb időt várhatunk. Nagy a reménykedés, hogy az agg Vilmos császár midőn nagy ünnepélyek közepett üli meg kilenczvenedik születésnapját, békét fog hirdetni országnak, világnak.

— **Gyászhir.** Alólirottak a maguk, valamint több közeli és távoli rokon nevében a legnagyobb fájdalom mély érzetével szomorúan jelentik, hogy az elfeledhetetlen jó és hű feleség, a pótolhatatlan és határtalanul szerető legjobb s leggondosabb anya, szeretett egyetlen leány, szerető nővér és rokon: Welle Sándorné született Bergay Ida 1887. márczius 11-én esti 1½ órakor, élete 33-ik és legboldogabb házasságának 15-ik évében rövid szenvedés után — gyomor gyuladás következtében — jobblétre szenderült. Béke lengjen felette! Áldott legyen emléke! — Deés, 1887. márczius 12-én. — Welle Sándor, m. kir. honvédszázados mint bánatos férj. Olivér és Olga mint gyermekei. Özv. Bergay Józsefné mint anya, és Bergay József m. kir. pénzügyi titkár, mint fivér.

— **Nőknek.** Egy párizsi ügyvédi kongresszus határozatilag kimondotta, hogy a férj jogosítva van a nőjének czimzett leveleket fölbontani.

**** Apró hírek.** Nagy-Kanizsa város Kosuth Lajost megválasztotta díszpolgárává. — **Az erdélyi magyar közmívelődési egylet** Seps-Szentgyörgyön nagy székely kiállítást rendez, továbbá kimondta, hogy Kolozsvárt nagyobb pénzintézet létesítendő. — **Krakkóból** jelentik, hogy a kémkedés miatt elfogt Krieger orosz őrmestert felsőbb parancsra szabadon bocsátották. — **Berlinből** az a hír, hogy Ferencz József király óhajására egy csapat porosz katona utazik Bécsbe, bemutatandó a megkönnyített fölszerelést. — **Neli-doff** orosz nagykövet Konstantinápolyban felszólalt Kiamil pasa nagyvezirnél, hogy a porta nem lépett föl erőlyesen a bulgáriai lázadó tisztek kivégzése ellen. A nagyvezir azt felelte hogy a

porta tett lépésekes, de a bolgár kormány azt felelte, hogy a törvényhez ragaszkodni kell.

KÖZGAZDASÁG.

Tavaszi faültetés.

A kik tavasszal fákat ültetnek, azok figyelmét ismételve fölhívjuk az iszapba-ültetésre, A mely olyan, melyet nem lehet elégszer figyelmeztetőleg előhozni. A faültetés és gyümölcstermelés egyik hatalmas támasza minden ország kulturális fejlődésének. A régi germánok erdőborította tanyáikból intézett támadásaikkal törték meg a római birodalmat.

A honvédelemnek legjobb módja az, ha valamely ország emberlakta vidékei lehetőségig egyenletesen vannak fákkal beültetve. Gyümölcsfa, hasszonfa, vagy csak árnyékot adó élvezeti bokrok magasabb állami szempontból tekintve, mind egyenlő fontosságúak. De nálunk mindeddig igen nehezen ment ez a dolog, mivel az elültetett fáknak nagyobb része vagy meg se fogant, vagy hamar kiveszett, vagy legalább évtizedekig nem termett, addig, t. i. míg azok ültetője sirba nem szállt.

Ily tapasztalatok persze nem lehetnek valami biztatók a gyümölcs-, haszon- vagy díszfa ültetéshez. E sikertelenség lefőbb oka magában az ültetés helytelenségében rejlik. Az elültetett fák nyolcztizedrésze likacsos, laza földbe vagy már eredetileg is mélyen ültetettek, úgy, hogy ha aztán az alatta lévő föld ülepedni kezd, a fa gyökerei is mélyen sülyednek a föld alá, a likacsokban pedig penész fejlődik s csak egy karónak való csenevészkező növényvel gazdagodunk.

Mind e bajok ellen a legjobb óvszer az iszapba ültetés. Mint már említők, ehhez csak az kell, hogy a kiásott gödör ¾ részig compost vagy földes trágyával megtöltetvén, s aztán színig tele töltvén, a behuzott földet iszapolódni hagyjuk s aztán a beültetendő fát reá nyomjuk. S ekkor aztán színig huzván a földdel a gödröt, még egyszer ujra jól megöntözzük és tetejébe a környező földből egy arasznyi porhanyó réteget halmozunk fel, melybe az ugynevezett tányért alakítjuk.

Ez ültetési mód biztosít bennünket nemcsak a gyors megfogamzás, hanem egyszersmind a fának később való mélyreszállítása ellenében is, s így biztosítja a gyors fejlődést és gazdag gyümölcsözést is. Az tehát, ki fát akar kivált tavasszal ültetni, ne sajnálja azt a pár hordó vizet, mely ez ültetés-módra szükséges, még ha talán még egyszer annyiba is kerül neki, mint magok az elültetendő fáknak beszerzési költsége. Meg vagyunk róla győződve, hogy a ki e tanácsunkat bármilyen áron is követni fogja, áldani fogja érte lapunkat, mert száz és száz ily módon elültetett fáink közül — még ha nyár közepén is végezzük ily módon az átültetést — aligha fogja egy-kettő nem a kellő módon jutalmazni fáradságunkat. M. F.

HIVATALOS RÉSZ.

Szám: 446—1887.

Hirdetmény.

Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottságának 1887. évi február hó 8-án kelt 354. számú gyűlési határozatával a szamosújvár-szentgothárdi megyei út 5—8 km. szakaszára 100 rostált kavicsshalom szállítása 600 frt — az apanagyfalveresegyházi út 0—3½ km. szakaszára 200 homokhalom szállítása 400 frt összeg erejéig engedélyeztetett.

A fennemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1887. évi ápril hó 4-ik napjának d. e. 10 órájára a szolnok-dobokamegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhívatnak, hogy a fentebbi munkálatok vegrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számíthatandó 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a később érkezettek figyelembe vétetn nem fognak. Az ajánlatok mindkét vállalatra külön adandók be.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Deésen 1887. márczius hó 11.

A szolnok-Dobokamegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

Szabályrendelet a kutya-adóról és kutyatartásról.

(Folytatás.)

III. Rész. Büntető határozatok.

32. §. Azon körülmény, hogy valakinek kutyája ezen szabályrendelet alapján kiirtott, a kutya tulajdonosát a büntetés alól nem menti fel.

33. §. Az ezen szabályrendelet ellen szándékosan vagy gondatlanságból elkövetett cselekmények és mulasztások kihágást képeznek s a menyében nem az 1879. évi XI. t.-cz. 86. 103. s illetve 122 §§-ai alapján büntetendők, 2 frttól 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén 12 órától 5 napig terjedő elzárással büntetendő;

a) az, a ki kutyájának az 5. §-ban megszabott idő alatti bejelentését elmulasztja;

b) az, a ki kutyáját adó jelvény nélkül bocsátja ki;

c) az, a ki kutyáját idegen vagy hamis jelvényvel látja el;

d) az, a ki birtokában lévő kutyát a 14-ik §-ban felállított osztályok valamelyikébe hamisan jelenti be azon célzattal, hogy a magasabb összegű adófiztést kikerülje;

e) az, a ki ezen szabályrendelet II. részében előírtak teljesítését elmulasztja.

34. §. Az 1879. évi LX. t.-cz. 86. 103. s illetve 122. §§-ai alapján kiszabott pénzbüntetések az 1878. évi V. t.-cz. 27. §-ban előírt célra, az ezen szabályrendelet alapján kiszabottak pedig városokon a szegényalap, a többi községekben a vármegye kegyeletháza alapja javára ítélendő meg.

35. §. Kihágások felett elsőfokulag községekben a járási főszolgabíró, városokban a rendőrkapitány vagy a tanács által e végre megbízott tisztviselő, másodfokulag a vármegye alispánja, harmadfokulag pedig a belügyi m. kir. miniszter bíraskodik.

IV. Rész. Átmeneti intézkedések.

36. §. A kutyaadónak ezen szabályrendelet elveivel megegyező kezelésének és elszámolásának rendeleti uton való szabályozásával a vármegye alispánja bizatik meg.

37. §. Ezen szabályrendeletnek a kutyatartást tárgyazó II. része a kihirdetést követő negyedik napon, a kutyaadóra vonatkozó I. része pedig a kihirdetést követő naptár szerinti félévvel lép hatályba.

Szolnok-Dobokavármegye bizottságának Deésen, 1886. évi október hó 18-án tartott rendes őszi közgyűléséből.

A vármegye közönsége nevében:
Szarvadi Pál, kir. tan.-alisp.

3312. s-ám
II. 1887.

M. kir. belügyminiszter.

Az 1886. évi szeptember 21-én 52,743. sz. a. kibocsátott itteni rendelethez képest módosított ezen szabályrendeletet, az 1879. évi XL. t.-cz. 5-ik §-sa alapján, ezennel azon módosítással erősítem meg, hogy egy-egy házörző eb minden háznál díjmentesen tartható.

Budapest, 1887. január 25-én.

A miniszter helyett:
Beniczky, államtitkár.

Földm., ipar- és kereskedelemügyi m. k. min.
Sz. 7426—V.

Valamennyi törvényhatóságnak és közlekedési vállalat igazg.

Daczára 1885. évi február hó 4-én 6039. sz. sz. a. kiadott rendeletem tartalmának, némely vasuti szemléző bizottságok és közlekedési közegek a szállító tulajdonos nevére kiállított marhalevelet követelnek azon esetben is, midőn a kiállító az általa vett állatot lakhelyére kívánja szállítani. Midőn ezennel ismételtelen kijelentem, hogy a bárki által szerzett állat szabályszerűen hátrított marhalevél (lőlevél) alapján azon helyre szállítható vagy hajtható, mely hely a hátriratban a tulajdonos lakhelyéül van megjelölve, egyszersmind felülőssé teszem a vasuti szemléző bizottságokat és

közlekedési közegeket mindazon költségeikért, melyeket ellenkező eljárásuk által az állattulajdonosoknak okoznak.

Eről a közönséget igazgatóság tudomásvétel és illető közegeinek megfelelő utasítása végett értesítem egyidejűleg megjegyezvén, hogy az állomásfőnökök a hivatalosan működő vasuti szemléző bizottságok által szabályszerűeknek talált marhalevelek kifogásolására nincsenek jogosítva, de oly állatszallítmányok átvételénél, melyek a szemléző bizottsági eljárás alá nem esnek (lovak, juhok, kecskék, sertések) az előírt marha- (ló-) leveleket a kisérő okiratokhoz csatolni s ily esetekben a marha (ló-) levelek szabályszerűségét is megvizsgálni tartoznak.

Budapest, 1887. február 16.

A miniszter helyett:
Matlekovics.

Felelős szerkesztő és kiadó: KOVÁCS SAMU.

HIRDETÉSEK.

Szám 399—1886.

(63)1—1

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a deési kir. járásbíró 579—1885. számú végzése által Berger Izsák végrehajtató javára Klein Gidale és Hochteitl Hersch ellen hátralék 317 frt tőke, ennek 1885. évi február hó 1-ső napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 9 frt 58 kr. perkköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 535 frt 25 kr-ra becsült különböző búzalisztek és üzleti felszerelésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 3088. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis a Klein Gidale és Hochteitl Hersch lisztüzletében Deésen leendő eszközzésére 1887-ik év márczius hó 29-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-sa értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint kifizetendő.

Kelt Deésen, 1887-ik évi márczius hó 16-ik napján.

Br. Pöllnitz Lajos,
kir. bírósági végrehajtó.

Mélyen tisztelt közönség!

Öt éve, hogy Erdély s Magyarország több nevezetes városaiban a női szabásmestert tanítom, tanítványaim száma már idáig több, mint hatszázra megy, s így hát hatszáz urhölgyet a női szabásmestertanításból visszavetvén, itt, helyben, Deésen tanítok. Az 1886-ik év elején egy új minta szerinti mértani rajzomat pontosan és hiba nélkül kidolgoztam, 1886. év elején Debreczenben, a városi nyomdában kinyomattam és idáig több tanítványaim közt kilett osztva 150 drb könyv és ugyanannyi minta-rajz, és most midőn szülővárosomban táplál azon remény, hogy becses pártfogásra talállok, tisztelettel bátor vagyok tudatni, hogy elvállalok úgy helybelieket mint vidékieket a női szabásmestertanításra; ugyancsak a női ruha és fejéremű készítéseket a legjutányosabb árban. Sziveskedjenek minél számosabban jelentkezni. (Lakásom: Borsos-utca, 15. hsz.)

Deés, 1887. márczius 17-én.

Remélve kegyes pártfogásukat, maradok

teljes tisztelettel:

Hosszu József,
női szabómester és szabász tanító.

1—1(62)

Sz. 1209—1887.

(63)1—1

Árverési hirdetmény.

Közzététetik, miszerint a rogozi iskolai alapvagyon képező 4 hold 110 □ öl földterület f. év márczius hó 29-én d. e. Magyar-Láposon a főszolgabírói irodában tartandó árverezésen örök áron el fog adatni, mire árverezni óhajtó felek ezennel meghivatnak.

Az árverezési feltételek irodámban megtekinthetők.

M.-Lápos, 1887. márczius 16-án.

Vékony Ferencz,
főszolgabíró.

Szám: 331.—1887.

(61)1—1

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka és közlekedési miniszterium az 1887. évi február hó 22-én kelt 3691 számú rendeletével a kolozsvár-bukovinai államut 34-ik km. szat kaszán lévő 51. számú hid újból építésére 2893 frt 04 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkalat foganatosításának biztosítása céljából az 1887. évi április hó 4-ik napjának délelőtti 10 órájára a szolnok-dobokamegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkalat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Deésen, 1887. márczius 10-én.

Szolnok-Dobokamegyei m. k.
államépítészeti hivatal.

III.

2—3(54)

Árverési hirdetményi kivonat.

A deési kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a deési kisegítő takarékpénztár szövetkezet végrehajtónak Boér György hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 830 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék (a deési kir. járásbíró) területén lévő, Deés városában fekvő a deési 309. sz. tjkben 1—25. rdsz. alatti ingatlanokból Boér Györgyöt illető s időközben Boér Eszter szül. Szabóra átjegyzett 1/2-ed jutalékára és pedig egyenként az árverést 1186 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márczius hó 29-ik napján d. e. 9 órakor ezen telekkönyvi hatóság e célra rendelt helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Deésen, 1886. évi december hó 24-ik napján.

A deési kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság,

Besztercze-Naszódvármegye főispánja.

432 szám főisp. 1887.

(55)2—2

Pályázat.

Besztercze sz. kir. város tanácsánál üresedésben lévő rendőrkapitányi állás az 1886. évi XXII. t.-cz. 69. §-a értelmében élethossziglani kinevezés mellett véglegesen betöltendő lévén, felhivatnak mindazok, kik ezen 1000 frt évi fizetéssel javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat a magyar és német nyelvekbeni beszéd és fogalmazásban való teljes jártasságukat s eddigi szolgálatukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamódásokat bozzám f. év április hó 17-ig annál bizonyosabban beadják, mivel a később érkezettek tekintetbe vétetni nem fognak. Az általam kinevezendő rendőrkapitány állását f. évi május hó 1-én elfoglalni köteles.

Beszterczen, 1887. évi február hó 26.

Br. Bánffy Dezső s. k., főispán.

1—3

Eladó:

200 métermázsa zab és 150 métermázsa rozs, gróf Bethlen Bélánál Bethlenben.